

POCZCZONY (3) *part praet pass pf*

poczczony (1), **poczczon** (1), **poczczony** (1), [**poczcion**]; poczczon(y) *Mącz, Górndworz*; poczczony *KochDz*.

poczczony (2), **poczczon** (1).

Pierwsze o jasne; -ony; formy niezłożone z tekstów nie oznaczających ó.

sg m N (praed) poczczony (1) KochDz, poczcz(o)n (1) Górndworz. ◊ n N (attrib) poczczon(e) (1), [(praed) poczci(o)no].

Składnia dopełnienia sprawcy: poczczon(y) od kogo (2).

Sł stp s.v. poczczić, Cn brak, Linde także XVII w. s.v. poczczić.

1. *Uzczony, uhonorowany, zaszczycony [tym, że(by)] (2) : Górndworz D6v; Midas gdy był tym od Bogá poczczony/ Ze nie miał/ być w íwéy próśbie przezeń omyłony: [...] KochDz 106.*

2. [*Poczytany, uznany [za co]: gdzie by/ ieden człowiek tak mnimał/ mogło by to [ujawnianie cudzych tajemnic] być zá rzecz lekká miano: ále ták wielkość ludzi/ [...] ktorzi/ to záwífse zá rzecz ohífná/ á wzgardzoná mieli/ tedy niemoże być to zá lekká rzecz poczciono. ErazmJęzyk D8v (Linde).]*

3. *W funkcji czynnej: ofiarowany w dowód szacunku (1) :*

Szereg: »darowny albo poczczony«: Honorarium vinum, Dárowne álbo poczczone wino. Mącz 157c.

Synonimy: 1. pochwalony, uchwalony, uszanowany, uwielbiony; 2. poczytany.

Cf POCZCIĆ

EW, ZCh